

כִּמָּה שָׁנִים שִׁיּצָאת מִמֶּנּוּ וְלֹא הִפְקִידֵנִי. וְהִקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמוֹעֵד? אוֹתוֹ הַיָּדוּעַ אֲצִלִּי לַהֲחִיּוֹת מְתִים. וּלְשֵׁרָה בֶן, מִ

אמר רבי יהודה ברבי סימון שהנשמה נזונית מזהוה של מעלה, הקדוש ברוך הוא אומר לאותו המלאך הנקרא דומ"ה, לך ובשר לגוף פלוני שאני עתיד להחיותו למועד שאני אחיה את הצדיקים לעתיד לבא. והוא משיב אחרי כלותי היתה לי עדנה. אחרי כלותי בשרי רמה וגוש עפר ושכנתי באדמה, ואכל בשרי רמה וגוש עפר, תהיה לי חדוש?

הקדוש ברוך הוא אומר לנשמה: זהו שכתוב ויאמר ה' אל אברהם וגו' היפלא מה? דבר? ! למועד הידוע אצלי להחיות את המתים אשוב אליך אותו הגוף שהוא קדוש מחדש כבראשונה להיותכם מלאכים קדושים, ואותו היום עתיד לפני לשמח בהם. זהו שכתוב (תהלים קד) יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו. (ע"כ מדרש הנעלם)

וזה:

איה שרה אשתך, שלא רצו לומר לפניך. כיון שאמר הנה באהל, מיד - ויאמר שוב אשוב אליך פעת חיה והנה בן לשרה אשתך וגו' בא ראה דרך ארץ, שעד שלא הזמין אברהם לפניכם לאכל, לא אמרו לו דבר, כדי שלא יראה שמשום אותה בשורה הזמן אותם לאכל. אחר שכתוב ויאכלו, אז אמרו לו אותה בשורה.

ויאכלו? וכי תעלה על דעתך שמלאכים עליונים אוכלים? אלא בשביל כבודו של אברהם נראה כן. אמר רבי אלעזר, ויאכלו ודאי, משום שהם אש אוכלת אש ולא נראים, וכל מה שנתן להם אברהם אכלו, משום

שמצד אברהם אוכלים למעלה [שאוכלים מאותו צד שלמעלה].

בא ראה, כל מה שאכל אברהם, הוא אכל בטורה, ולכן הקריב לפניכם ואכלו, ואברהם שמר

אמר רבי יהודה ברבי סימון שהנשמה נזונית מזהוה של מעלה, קדשא בריך הוא אומר לאותו המלאך הנקרא דומ"ה, לך ובשר לגוף פלוני שאני עתיד להחיותו למועד שאני אחיה את הצדיקים לעתיד לבא. והוא משיב אחרי כלותי היתה לי עדנה. אחרי כלותי בשרי רמה וגוש עפר ושכנתי באדמה, ואכל בשרי רמה וגוש עפר תהיה לי חדוש.

קדשא בריך הוא אומר לנשמה, הדיא הוא דכתיב ויאמר יי אל אברהם וגו' היפלא מיי דבר למועד הידוע אצלי להחיות את המתים, אשוב אליך, אותו הגוף שהוא (דף קב ע"ב) קדוש מחדש כבראשונה להיותכם מלאכים קדושים ואותו היום עתיד לפני לשמח בהם הדיא הוא דכתיב, (תהלים קד) יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו, (ע"כ מדרש הנעלם)

זהר:

איה שרה אשתך, דלא בעו לומר קמה, כיון דאמר הנה באהל מיד ויאמר שוב אשוב אליך פעת חיה והנה בן לשרה אשתך וגו'. תא חזי, אורח ארעא, דעד לא אהזמין אברהם קמייהו למיכל לא אמרו ליה מידי, בגין דלא יתחזי דבגין ההיא בשורה קא אהזמין להו למיכל, פתר דכתיב ויאכלו כדין אמרו ליה ההיא בשורה.

ויאכלו, סלקא דעתך וכי מלאכי עלאי אכלי, אלא בגין יקרא דאברהם אתחזי הכי. אמר רבי אלעזר ויאכלו ודאי, בגין דאנון אשא דאכיל אשא ולא אתחזי, וכל מה דיהב לון אברהם אכלי בגין דמסטרס דאברהם אכלי לעילא (ראב"י מההוא סטרא דלעילא).

תא חזי, כל מה דאכיל אברהם בטורה